

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség
Képviselőcsoportja

Országgyűlés Hivatala

Irományszám:

K/12614.

Érkezett: 2004 NOV 10.

Írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

" *Mi lesz a magyar vetőmagtermesztéssel II. ?*" címmel a Házzsabály 91. §-a alapján kérdést kívánok benyújtani Németh Imre Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Miniszter Úrhoz. A kérdésre a választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

Ez év tavaszán Miniszter Urat már kérdeztem a magyar vetőmagtermesztés jövőjét illetően. Ön akkor nagyon, talán még a „kincstári optimizmust” is meghaladó választ adott. Azonban lassan eljön az igazság pillanata.

Lecsengőben van a 2004 évi, őszi vetési szezon. Bár igaz, hogy a természet is némi „késésben” van, s az egekbe szökött szárítási, ill. a mélybe zuhant felvásárlási árak miatt a gazdák kívánnak a kukorica betakarításával, az őszi kalászosok forgalma tragikus. A környékbeli vetőmagtermelők mind jelentős, megmaradt készletekről, visszamondott megrendelésekről beszélnek.

Visszatérő eleme a panaszoknak, hogy nincs pénz, a termelők azzal utasítják vissza az ajánlatokat, hogy a támogatások igénybe vételéhez nem szükséges fémzárolt vetőmagot vetni, így inkább nem költenek a „drága” vetőmagokra, visszavetik a sajátjukat.

Hiába ajánlanak kedvezményeket, adnák jelentős árengedménnyel a terméket, alig, vagy egyáltalán nincs vevő.

Különösen keletlen a triticales vetőmagja, az előző évnek töredékére zuhant a fémzárolt vetőmag forgalma ebből a jobb sorsra érdemes növényből. Nincs állatállomány, ami megegye, ráadásul ez a növény az intervenció felvásárlásból is kimaradt.

Hasonló a helyzet a rozssal, amely egykor a szabolcsi homokon gazdálkodók egyik meghatározó növénye volt.

Reménytelen helyzetben vannak a szabolcsi burgonyatermelők is. A felvásárlók 13-15 Forintot ígérnek a jó minőségű, egykor jobb napokat látott burgonyáért.

A nagy élelmiszer-láncok áruházaiban ennek ellenére gyakorta olyan burgonyát kínálnak az itteni felvásárlási árak duplájáért, amelytől jobb érzésű szabolcsi disznó undorral fordulna el.

Az étkezési burgonya termelők kilátástalan helyzete a csőd szélére sodorta a burgonya vetőgumó előállítókat is.

Egy újabb nagy hagyományokkal rendelkező kultúra éli végnapjait. Az egykor legendás szabolcsi vetőkrumpli termelők utolsó mohikánjai – esetleg dakoták - épp most készülnek becsukni a boltot – végleg. Pusztulásukban nem kevésbé ludas az a járvánnyá dagadt magyar betegség, amikor pápábbak vagyunk a pápánál, szigorúbb szabványokat - pl. a vírustartalom és annak összetétele /súlyos-enyhe mozaik/ -alkalmazunk, mint indokolt lenne.

Tisztelt miniszter Úr!

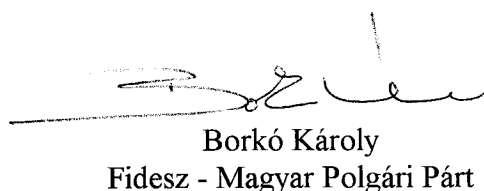
A vetőmagtermelés – véleményem szerint – inkább a kis és közepes gazdaságok „műfaja”. A kényes élő anyaggal való foglalatosság, a nagy élömunka igény, a szakértelmet igénylő szelektálások művelete, a jól időzített és gyors betakarítás sok ezer hektáron – kevés kivételtől eltekintve – nemigen biztosítható.

Kérdezem, hogy mit kíván tenni a nehéz helyzetbe került vetőmagtermelők – elsősorban a kicsik – megmentése érdekében.

Kérem, hogy adjon választ, hogy a földalapú támogatásnak valóban nem feltétele a fémzárolt vetőmag használata?

Várom válaszát!

Budapest, 2004. november 5.

Borkó Károly
Fidesz - Magyar Polgári Párt